

VĪU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

LENINA KĀROGS

Preiļu rajona
CENTRĀLĀ
BIBLIOTĒKA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

• Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 66 (5915)

• Otrdien, 1989. gada 6. jūnijs

• Maksā 3 kop.

Rūpes par pensionāriem

Rūpes par padomju cilvēka labklājību ir visas tautas uzdevums. Par veco lauku kopēju materiālo nodrošināšanu rūpējas PSKP un Padomju valsts.

Nemot vērā pensionāru samērā nelielās pensijas, kolhoza «Sīļukalns» valde nolēma tiem kolhozniekiem, kuri no kolhoza nodibināšanas dienas strādājuši tajā, palielināt pensiju līdz 60 rubļiem mēnesī, bet pārējiem — līdz 50 rubļiem. Pensiju paaugstinājumu saņems 212 kolhoznieki.

Kolhoznieki atzinīgi novērtē šādu kolhoza valdes lēmumu.

V. MATISANS

Sīļukalns

PSRS Tautas deputātu kongress

Forums šķērsoja ekvatoru

MASKAVA. LATINFORM speciālkorepondents Oļegs Jazevs ziņo no Kremļa Kongresu pils.

Manuprāt, arvien vairāk deputātu, ja arī nepieņem, tad kaut vai tagad saprot «Maskavas grupas» nostāju. Atšķirībā no daudziem citiem Maskavas deputāti spējuši pamatīgi sagatavoties kongresam un izstrādāt veselu priekšlikumu paketi. Lielākoties šo priekšlikumu mērķis ir paaugstināt kongresa darba efektivitāti. Vismaz tie tika izstrādāti šādā nolūkā. Starp citu, daudzi deputāti sarunā ar mani izteica tādu pašu viedokli arī par mūsu delegāciju.

Rīt M. Gorbačovs referāta apspriešana. Kādi ir Latvijas deputātu viedokļi, atzinumi un iespaidi? Ieslēdzu diktofonu.

A. Plotnieks: Tagad ir skaidrs, ka jāpārdaļa centra un republiku pilnvaras. Tas ļaus sekmīgi vadīt mūsu kopīgo saimniecību. Manuprāt, jānodrošina republikas likuma prioritāte pār pārvaldes aktu. Tagad ir izveidojies pretējs stāvoklis. Mēs turam vēlētajiem doto vārdu un iesniedzam kongresa sekretariātā konkrētus priekšlikumus, arī likumprojektu, kurā paredzēts uzlikt par pienākumu līdz 1990. gada 1. janvārim reģistrēt Tieslietu ministrijā visas resoru izdotās instrukcijas un nolikumus. Un Tieslietu ministrijai jāapstiprina to likumīgums. Visi šādi neregistrēti dokumenti zaudē juridisku spēku.

Tad gan mēs tiešām atbrīvosim no smagajiem instrukciju žņaugiem un varētu brīvi uzelpot.

J. Lucāns: Es neesmu optimists un uz lietām skatos visai praktiski. Katru minūti šajā zālē redzams, ka tik milzīgā un daudzveidīgā valstī, kāda ir mūsu Savienība, centralizēta pārvalde neattaisnojas. Es mēģināšu pamatot šo domu. Ja zālē viena trešdaļa balso pret kādu lēmumu un galarezultātā ar balsu vairākumu šis lēmums tomēr tiek pieņemts, tas nebūt nenozīmē, ka šī viena trešdaļa šos lēmumus neatstās tikai uz papīra, ja tie to neapmierina. Tādēļ nopietni

jādomā par decentralizāciju. Tas nebūt negrauj Savienību, kā šeit daži to saprot. Republikas suverenitāte un iespēja patstāvīgi pieņemt ekonomiskus lēmumus ir tā, ka šāda Savienība būs stiprā.

A. Ločmelis: Tagad pastāv paradokss: mēs, lauksaimnieki, neesam ieinteresēti ražot istu lauksaimniecības produkciju. Ņemsim mūsu saimniecību, kolhozu «Brīvību», kas specializējas piena ražošanā. Par tām iepirkuma cenām, ko PSRS Mīnistrū Padome ierosina noteikt ar 1990. gadu, mēs zaudēsim pusi peļņas. Tad nu iznāk, ka bez palīdzības, tēlaini izsakoties, bez adatu un naglu štancēšanas, mēs nespēsim nodrošināt paplašinātu atražošanu. Nav taisnīgi arī tas, ka mūsu republikā piena cenas nez kāpēc ir stipri zemākas nekā, teiksim, Leningradas apgabalā, kaut gan klimata josla ir viena un tā pati. Domāju, ka šāds stāvoklis jālabo.

Kongresā, kas šķērsojis ekvatoru, jau izskanējis daudz kas

tāds, kas prasa nopietnu uzmanību un analīzi. Tāpēc, manuprāt, pareizi no tribīnes teica I. Kežbers, ka mums nav mazu un lielu problēmu, ikviena no tām prasa savu atrisinājumu. Man liekas, ka ar katru dienu paaugstinās sarunas līmenis un klātesošo politiskā kultūra. Arvien retāk tiek lietoti neparlamentāri izteikumi. Ceļš uz vienprātību diskusijās brīžiem ir ļoti grūts. Taču šis ceļš jānoiet.

Šajās dienās aktīvi strādā mūsu deputātu grupa. Tiek rīkotas daudzas tikšanās ar kolēģiem, sarunas ar maskaviešiem laukumā pie viesnīcas un darba apspriedes. Vakar kādā no kinostudijas «Sojuzmultfilm» zālēm deputāti tikās ar Maskavā dzīvojošajiem latviešiem. Saruna risinājās par republikas problēmām un kontaktiem ar tautiešiem. Mani kolēģi žurnālisti, kas ievēlāti par deputātiem, neizmirst arī savus profesionālos pienākumus. Piemēram, E. Inčēnam, vienam no programmas «Labvakari!» vadītājiem, izdevās intervēt A. Vo-

Aizvadītajā nedēļā pie lopbarības sagatavošanas ķērušies Leņina kolhoza. Buku ataudzējamo jaunlopu kompleksa tilpnēs krājas pirmie simti tonnu skābbarības. Pirmajā dienā strādāja vairāki mehānizatori un šoferi. Vēl nevar runāt par labākajiem

vai sliktākajiem, tāpēc gluži vienkārši, fotokadros fiksēti: zāles plāvēja—smalcinātāja vadītājs Alberts SPARĀNS, autovadītāji, kuri pārvadā zāļu masu, Pjotrs AFANASJEVS, Leonīds PASKOVŠ; darba gaita.

J. ZANDES foto

• Rajona ritmi

Lekciju darba efektivitātei

Notika Zinību biedrības organizācijas valdes plēnums. Tajā apsprieda jautājumu «Par partijas un valdības lēmumu propagandu un lekciju darba efektivitātes paaugstināšanu». Referēja Zinību biedrības valdes atbildīgā sekretāre Z. Bogdanova.

Referāta apspriešanā piedalījās plēnuma dalībnieki: T. Saveljeva, sabiedriski politisko zināšanu propagandas metodiskās sekcijas priekšsēdētāja, R. Lustika, pedagogijas un psiholoģijas zināšanu metodiskās sekcijas locekle, I. Meņškova, Aizkalnes astoņgadīgās skolas Zinību biedrības pirmorganizācijas priekšsēdētāja, un T. Vilcāne, dabas zinātņu propagandas metodiskās sekcijas priekšsēdētāja.

Zinību biedrības rajona organizācijas valdes plēnumā runāja tās priekšsēdētāja Latvijas KP rajona komitejas sekretāre I. Jansone.

J. AIZKALNS

Lopbarības bietes izravētas

Šī patiesība nu vairs nav ne jauna, ne diskutējama. Ja kolhozā ir noslēgti līgumi par lopbarības biešu audzēšanu ar savas saimniecības un rajona cilvēkiem, tad sējumu kopšana rit ātrāk un kvalitatīvāk.

Tā šogad ir Leņina kolhozā, kur visi 35 hektāri lopbarībai audzējamo biešu tiek ravēti un tiks novākti pēc līguma. Izdevīgi saimniecībai, izdevīgi cilvēkiem, kuri ieinteresēti savu lauku izravēt un izretināt kvalitatīvāk, lai iegūtu lielāku ražu. No ražas daudzuma būs atkarīga samaksa par darbu.

Izvagoti kartupeļu lauki, pašlaik mehānizatori kopj un virsmēlo kukurūzas sējumus.

Vēl tikai pusē

Sējumu kopšana ir atbildīgs darba cēliens arī kolhozā «Vārkava».

Kartupeļu platības nav lielas, tāpēc tie sevišķas rūpes nesagādā. Tie izvagoti jau trīs reizes. Pašlaik vago kukurūzas laukus.

Lielas platības (70 hektāri) aizņem lopbarības biešu sējumi. Desmit hektārus pēc līguma kopj Preiļu 2. vidusskolas skolēni. Šīs platības jau izravētas. Skolēni ravēs arī otrreiz un rudenī novāks izaudzēto. No ražas daudzuma būs atkarīga samaksa.

Sējumu kopšanā ir iesaistīti visi kolhoza «Vārkava» speciālisti un darbaspējīgie kolhoznieki. Un tomēr pagaidām kolhozā neiztik bez viesstrādniekiem. Lopbarības biešu ravēšanā strādā Aizkarpatu laudis. Diemžēl ar Karpātu laudim līgumi tiek noslēgti tikai par ravēšanu. Ar šo darbu «Vārkavā» tikuši labi ja pusē.

Vakar—masveidā

Kolhozā «Sarkanā ausma» vakar masveidā uzsāka lopbarības sagatavošanu.

Skābsienu gatavo 1. ražošanas iecirknī, kuru vada Zenons Skutelis.

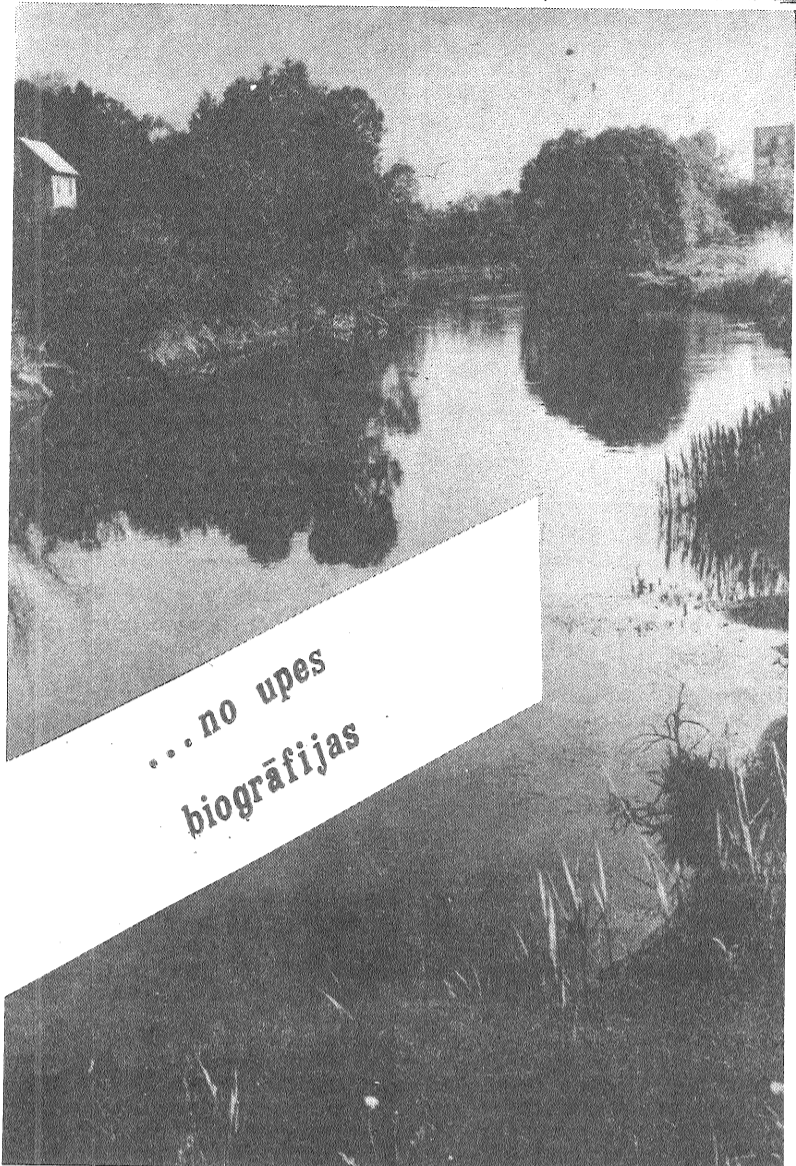
«Sarkanajā ausmā» jau sagatavotas 680 tonnas skābbarības, kurai izmantoja rapšu un kamolzāles plāvumu.

Vai agrais plāvums sevi ataisnos? Kolhoza speciālisti uzskata, ka jā. Jo katra lopbarības tonna ziemā ir nenovērtējams dārgums.

A. VELDRE

Veltījums Dubnai.

Bet jūra slimo...

...no upes biogrāfijas

Tālā senatnē Latgales lielākā upe Dubna plūda šaura, rāma un likumota. Tā savā garajā ceļā, kā salocīta latgaļu tautas josta, meta simtiem asu likumu ar dziļiem un klusiem atvāriem, kuri bija bagāti ar daudzu sugu zivīm: samiem (dažu svārs sniedzās pāri 50 kilogramiem), zūšiem, vēdzelēm, viltīgu sapalu bariem krastu straumēs pie kārkļu puduriem, šķaunādžiem (ālančiem), rijīgajām lidakām, asariem, ruduļiem, raudām, plekstēm, grunduļiem, mailītēm un vēžiem.

Pavasara palu laikā, kad Dubnas liču plavas pārplūda un ūdens līmenis pacēlās līdz trīs metriem, upes straume lielos ledus gabalus nesa pāri plavām taisnā virzienā, un Dubna uz abām pusēm izpletās tikpat plata kā sirmā Daugava.

Šī gadsimta 30. gados veco, likumoto Dubnas gultni taisnoja liels, melns ekskavators (bagaris) uz resnu balķu plosa, darba smagumā iegrimdams dziļāk un atkal paceldamies, pūdzams melnu dūmu mutulus un zibošas dzirkstis gaisā svezdzams, ar garo strēli cilādams smago un ietilpīgo metāla kausu, zemi mezdams abos upes krastos, aiz sevis atstādams taisnu, platu ūdens ceļu, bet pa labi un kreisi — lokveida vecupes. Katru dienu pa strauti no Višķiem brauca melnas (darvotas vai krāsotas) motorlēivas ar malkas un ogļu kravām, ko piegādāja ekskavatoram kā sauso kurināmo. 1937. gada pavasarī un vasarā bagaris rakās gar Lazdu, Ceirānu, Mizovsku, Cukuru, Brakovsku un Cīnušku sādžām. No tā laika Dubnas kreisajā krastā gar Mizovsku un Cīnušku sādžām kolhoza «Ezeriems» un labajā

krastā gar Cukuru un Brakovsku sādžām kolhoza «Dubna» teritorijās sastopami līdz un pāri vienam kubikmetram (1 m³) lieli granitakmeņi, ko pirms 50 gadiem izcēlis bagara ietilpīgais metāla kauss. Daži akmeņi (redzami attēlā) desmitiem gadu skalojas pašā Dubnas krastā, un uz tiem sācis iedarboties laika zobs — akmeņi pamazām sāk dēdēt. Citi, uzcelti augstāk krasta uzbērumā, skatāmi kā dabas pieminekli. Uz tiem var apsēties makšķernieks un atpūties, apbrīnojot Dubnas gleznaino ainavu, tūristi. Pēc Dubnas gultnes iztaisnošanas pavasaros, kad upe ir visbagātāka ar ūdeņiem, lejup gar daudziem ciemiem, straujo palu ūdeņu nestas, ātri slidēja garu garās balķu plostu karavānas, kuru ceļš bija tālāk pa Daugavu līdz Rīgai.

Gar Cīnušku un Brakovsku sādžām Dubnas gultni klāj oļi (lielāki vai mazāki akmeņi). Šajā vietā gar abās pusēs līdz 50 metri virs ūdens līmeņa pačeltajiem grantsmāla pauguriem upe, liču plavu ieskauda, plūst strauja, nav dzila. Tālākais upes plūdums (līdz Vārkavai un tālāk) kļūst rāmāks, gultne padziļinās, un to klāj biezs dūnu nosēdu slānis, vietām smiltis. Trūdvielām bagātos, vietām lēzenos un augstos nobrukušos Dubnas krastus daba ir bagātīgi apveltījusi ar kupliem vītoliem, kārkļu puduriem, aug pa retam ozolam, apšu un citām koku sugām, bet dūnainās krastmalas klāj leknī meldru un niedru puduri. Vasarā ūdens virsmu klāj biezs ūdensaugu masīvs, pa retam seklākās piekrastes izdalo baltās un dzeltenās ūdensrozēs. Vērojama to strauja samazināšanās un tendence uz

Katrs sīks strauts un urga cēnsas savus ūdeņus aiznest līdz tuvējai upītei. Upīte, savukārt, atdot tos vēl lielākai masai. Tā pamazām vien un, skat, ūdeņu bagātība cauri mūsu novadam plūst mūsu vienīgā līktenīpe Daugava. Plūst uz jūru.

Bet jūra slimo. Kapece? Vai pie tā vainīgi tikai turmalnieki? Vai pie tā vainīgi neesam arī mes? Vai mes dodam Daugavai tīrus ūdeņus, ko tālāk nest?

To mēģinājam noskaidrot, izsekojot Dubnas tecējumu cauri mūsu rajonam. To darījam divos posmos — no vietas, kur Dubna šķērso rajona robežu līdz Rožūpei un — no Rožupes līdz Dubnas ietekai Daugavā. Luk, ko šai ceļa pieredzējam un izpratojam.

izzušanu.

Pēdējos gados Dubnas krastos ievērojami pavairoļies bebru skaits. Mūsu apvidū jau gar iepriekš minētajām sādžām, Dubnas krastmalās augošās apses no Arendoles puses vairāk nekā 3 kilometru joslā ir visas nograuztas un sagāzta upē. Grauz arī kārkļus un citus kokus. Koku gāšana turpinās tālāk Vārkavas virzienā.

Dubnā ievērojami samazinās visu zivju sugu skaits. Jau pirms trim gadiem pilnīgi izzuduši grunduļi. Daļēji šīs parādības cēlonis būtu upes smilšaino gruntu vietu intensīva pārklāšanās ar dūnu nosēdām, jo smilšainās vietas ir grundulu iecienītas, otrkārt, saindēto lauku notekūdeņu pa meliorācijas sistēmu ieplūde Dubnā. Sāk izzust mailītes, plekstes un pārējās zivju sugas, nerunājot par vēžiem, kuri sen jau pazuduši.

Kā visus Latvijas ūdens baseinus, tā arī daļēji Dubnu ir piemeklējis katastrofāls stāvoklis, dzīvību apdraudošs.

Laukaugu kultūru un dzīvās dabas indēšanu cilvēciņi un ar saprātu būtu jāierobežo līdz minimumam, jo cilvēks ir dabas sastāvdaļa, un tam ir jāelpo tīrs gaiss, jādzēr tīrs ūdens, jāpatērē nesaindēta pārtika un jādzīvo veselīgā, tīrā vidē, kuras veidošājs un uzturētājs ir cilvēks pats.

K. GAILUMA teksts un foto

VĀKAR bija Vispasaules apkārtējās vides aizsardzības diena. Nezinu, kā tā svinēta vai pleminēta pasaulē, bet domāju, ka Preiļos, Līvānos vai mūsu ciemos — nekā. Jo nav jau nekāda kosmonautikas, sieviešu, «vīriešu» vai kāda cita tikpat svinama diena. Un vainīga pie tā ir pret dabas vērtībām izveidojusies attieksme. Pēc tradīcijas ar tām gluži vienkārši nerēķinājās, bet tagad it kā ir pieņācis laiks ar tām rēķināties un tās apzināt, it kā.

Par laimi mūsu dienās viss ir pakļauts vismaz uzskaitē, ir saskaitītas arī upes. Mūsu vaļstī, šķiet, to ir divsimt piecdesmit tūkstošu. Arī Dubnai noteikti jābūt šai skaitā. Kā nekā 120 kilometrus garā Dubnā ir trešā lielākā Daugavas pieteka mūsu republikā pēc Aiviekstes un Ogres.

Sākusies Daugavpils rajonā, ple mums ietekot, tā veido robežu starp K. Marksa un «Dubna» kolhoziem (labais krasts) un kolhoziem «Dzintars» un «Ezeriems» (kreisais krasts), iztek cauri kolhozam «Rožupe», līdz, savākusi apkārtējo upīšu ūdeņus, Līvānos ietek Daugavā.

Pēdējos gados visā pasaulē ar bažām tiek runāts par ūdeni. Ūdens kļūst par vienu no galvenajām vērtībām zemes virsū. Tātad — upe ir vērtība! Lielāka vērtība nekā, piemēram, jebkura no daudzajām rūpnīcām. Jā, tieši tā. Par jebkuru rūpnīcu var pateikt, cik tā maksā. (Ir taču zināms, ka pasaulē rūpnīcas tiek arī pārdotas.) Bet cik maksā upe? Gadsimtos kļuvis par ieradumu uzskatīt, ka tā nemaksā nekā, tāpat kā, piemēram, gaiss. Tomēr problēmas, ar kurām tagad jāsaduras, liek sacīt citādi: upe ir nenovērtējams dārgums, jo, ja šis dzīvāis mehānisms «salūst» vai — vēl jaunāk — iziet no terindas, tas ir neatsverams zaudējums...

... Apmēram tādas domas es izdomājos dienā, kad kopā ar reida grupu vēroju Dubnas rāmo tecējumu. Un vēroju to es, sākot ar rajona robežu pie K. Marksa kolhoza līdz Rožupes cīemam (pa labo krastu) un no Rožupes līdz Arendolei (pa kreiso krastu).

Vai gribat zināt, kas mani interesēja un ko es redzēju bez ūdens čalošanas, meldriem, zālēm un zivtelēm (starp citu, nesen iznākušajā ceļvedī «Pa Lat-

Dārgums, kas jāsarģā

gales un Augšzemes ceļiem un takām rakstīts, ka Dubnā mītot lidakas, asari, raudas, bet lejtecē arī plauži, ālantī un zandarti)?

Interesēja mani viss, ko veidojus cilvēka rokas un prāts (vai neprāts?) un kas atrodas ūdens tilpju piekrastes aizsardzības joslās: stingra režīma 10 metru joslā un ierobežotas saimnieciskas darbības 200 metru joslā un kam tur atrasties nevajadzētu, ja vien tiktu ievēroti attiecīgais Latvijas PSR Ministru Padomes lēmums.

Pilnīgi iespējams, kaut ko es palaidu garām neievērotu, kaut ko nepieļikšēju, nesapratu. Lai piedod to objektu īpašnieki, kurus tādēļ nenosaukšu, bet to vēl varēs izdarīt ikviens mūsu laikraksta lasītājs un Dubnas apkārtnes pazinējs.

Tātad — K. MARKSA KOLHOZA, caur-kuru Dubna tek

Cik gadus dzīvo upe?

Tātad esam četri vienā laivā. Braucienam ekipēti esam pamatīgi. Ir cilvēks, kas skatās ceļu uz priekšu (Dabas aizsardzības Daugavpils reģionālās komitejas laboratorijas vadītājs Gļebs Žarinovs). Ir glābējs — ūdenslīdzis Edgars Divre (viņš ir arī galvenais virzītājspēks). Ar mums kopā ir reģionālās komitejas Preiļu nodaļas valsts inspektors Voldemārs Upenieks. Tieša, viņš vajširdīgi atzinās, ka airētājs neesot labs. Un, visbeidzot, komentētāja — šo rindīņu autore.

Kurs — uz rietumiem, kurp, metot līkumus, plūst Dubna ar iakstīgu pilnajiem krastiem. Braucam lejup pa strauti, ik pa brīdim pieplepilot sanumurētos pieclitru traukus ar ūdeni. Reizēm pamanām zemnieku izbrīna pilnos skatienus, kuri laikam domā: redz, pilsētnieki — bezdarbnieki, darba laikā izbraukumu sarīkojuši. Patiesām — mūs varēja uzskatīt par piedzīvojumu meklētājiem, jo ne kurš katrs brauks lejup pa Dubnu pat ar airu gaivu no autoceļa tilta Rožupē līdz dzeizceļa tiltam Līvānos.

Pie ariem ķeras ūdenszāles, no kurām brīva ir tikai šaura straumes daļa. Kopā ar zemūdens akmeņiem un pavīsam zemo ūdens līmeni šī it kā nevainīgā zāle kļūst par diezgan bīstamu

rifu, kuru pārvarēt nebūt nav vienkārši. Tāpēc mēs uzsedāmies arī uz sēkļa, tieša gan — jau pilsētas robežā, kur mīkstās ūdenszāles pāriet meldru dzungļos.

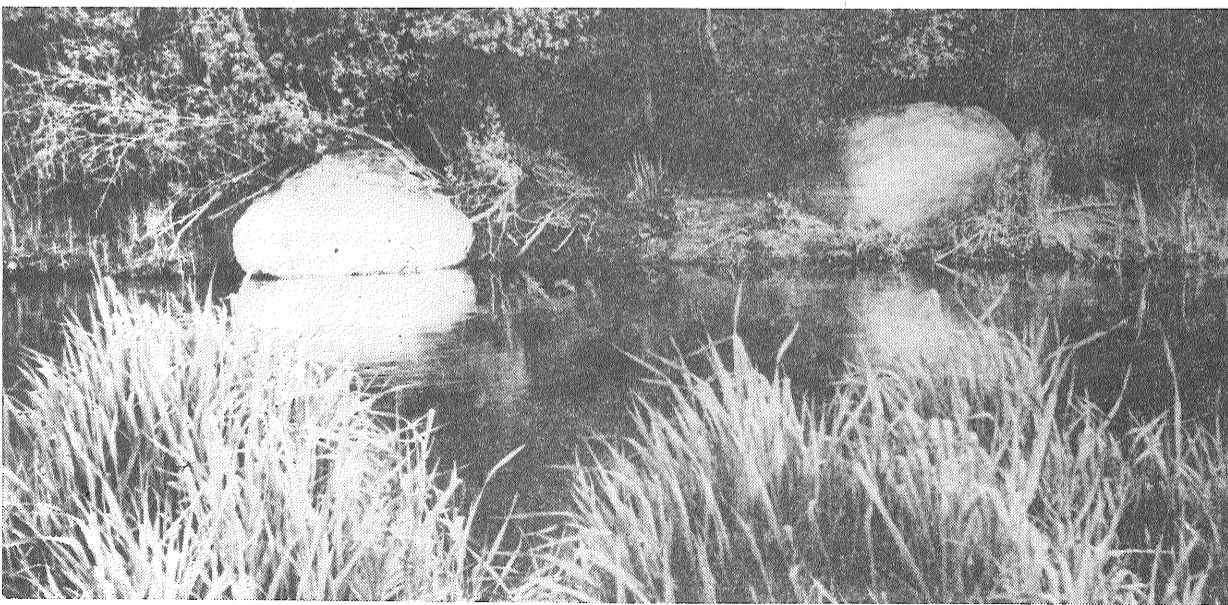
Upe bezcerīgi aizaug — pie tāda secinājuma nonāca visi reida dalībnieki. Pēc speciālistu

domām valna meklējama minerālmēslojumu un indīgo ķīmikāliju nepareizā pielietošana, kas ar gruntsūdeņu palīdzību dāsnī mēslo upi. Šis skumjais fakts apstiprinājās visā mūsu maršru-

Būsim labi saimnieki

5. jūnijā zemeslodes iedzīvotāji astoņpadsmito reizi atzīmēja Vispasaules apkārtējās vides aizsardzības dienu. Rūpes par dabu, apkārtējo vidi, saudzīga attieksme pret tās resursiem ir raksturīga mūsu sabiedrības iezīme. Jau pirmajos padomju varas gados V. I. Leņins parakstīja aptuveni 100 dokumentus par dabas resursu aizsardzību un racionālu izmantošanu.

Mūsu tehniskajā gadsimtā apkārtējās vides aizsardzības prob-

lēja ševiški saasinājies, un mums visiem kopīgi tā jārisina.

Rajona ezeri, upes un Daugava ir mūsu bagātība un skaistums.

Satrauc Daugavas un mazo upju Feimankas un Preiļupītes sliktais ekoloģiskais stāvoklis, atspūļš tam, cik nepārdomāti mēs saimniekojam savos laukos, pilsētās un ciemos. Mazo upju ekoloģiskais stāvoklis rāda arī to, cik nopietni tiek veikti ūdeņu aizsardzības pasākumi.

Ko darīt, lai piesārņojuma daudzumu mazajās upēs samazinātu un novērstu?

Pasākumu ir daudz: šeit atzīmēšu tikai tos, kurus ievērot katram lauksaimniecībā strādājošajam ir pa spēkam un kuri arī noteikti jāievēro.

Pie darba

Sen gaidīts darba rezultātu apkopojums pionieru kolektīviem jaunās darbības programmas izstrādāšanā bija pionieru un pionieru vadītāju republikāniskais salidojums.

Pirmo reizi uz delegātu plēciem gūlās liela atbildība — izlemt savas organizācijas likteni. Plēnācis laiks darba pierādīt patstāvību un pašpārvaldi. Ir ļoti žēl, ka republikas televīzija neveltīja vairāk laika reportāžām no salidojuma plenārsēdēm. Pionieru delegātu darbs būtu uzskatāms piemērs dažiem pieaugu-

šiem «vīriem» no citām sabiedriskām organizācijām, kā vadīt diskusijas. Bija jāredz, ar kādu vēlēšanos, ieinteresētību un darba pārzināšanu pionieri un pionieru vadītāji aizstāvēja savu kolektīvu viedokļus. Viņi saprata, cik svarīgas ir izmaiņas, kas tuvākajā nākotnē sagaida viņu pionieru organizācijas.

Lietderīgi bija arī Latvijas KP CK sekretāra I. Kežbera, republikas izglītības ministra A. Buīļa un pedagoģisko zinātņu doktores, pionieru kustības veterānes A. Sponas novēlējumi. Delegātu uzmanību viņi pievērsa aktuāliem pionieru dzīves jautājumiem: neaizmirst pagātni, bet galvenais — domāt par nākotni, pionieru organizācija nav iedo-

mājama bez idejiskā organizatora — pionieru vadītāja. Katrā rajonā, pilsētā par instruktīvu metodisko audzināšanas darba centru jāklūst skolēnu un pionieru namam.

Tātad visus republikas pionierus var apsveikt ar Latvijas Pionieru Savienības izveidošanu! Rezumējošie dokumenti ir Sta-

tūti, Latvijas Pionieru Savienības Programma un Likums par Parlamentu. Uzskatu, ka šie dokumenti neierobežo ne pionieru organizatoru, ne pašu pionieru darbību. Katram LPS biedram ceļā jāņem Goda, Darba un Tēvzemes orientieri, kas prasa konkrētu darbu.

Salidojums savu darbu ir beidzis, bet jāzina, vēl ne mazums. Ir nolemts, ka augustā uz savu sanākumi pulcēsies pionieru darba organizatori, lai izstrādātu vecākā pionieru vadītāja statusu, noteiktu viņa lomu sabiedrībā, skolā, funkcionālos pienākumus.

Septembra sākumā mūsu rajonā notiks LPS Parlamenta kandidātu vēlēšanas no pionieru un Pionieru Draugu Savienības (pieaugušo) vidus.

Septembrī un oktobrī būs izstrādātas pionieru formas, kakti autu un LPS nozīmītes skices, pieņemts priekšlikums arī par LPS himnas radīšanu. Tāpēc vēl ir iespējams pašiem iekļauties šo projektu izstrādāšanā, sūtīt savus priekšlikumus avīzei «Pionieris» vai uz rajona pionieru un skolēnu namu.

Sodien jāpieliek punkts mūsu bezdarbībai. Dokumenti ir, — nu laiks ķerties pie darba!

T. KOLOSOVA,
rajona pionieru un skolēnu nama direktore

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS uzņem audzēkņus

zootehnikas, lauksaimniecības mehanizācijas,

ēku un būvju celtniecības un ekspluatācijas specialitātēs.

Tehnikumu beigušie iegūst zootehniku, tehnika-mehāniku vai tehnika-celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar atbilstošu skolas izglītību, bet otrajos kursos mācību grupu papildināšanai — ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums visās specialitātēs 3 gadi 10 mēneši. Mācību laikā audzēkņi iegūst papildu profesijas: mehanizētās slaukšanas meistara, III klases traktorista-mašīnista, III kategorijas konstrukciju montētāja, II kategorijas apmetēja, galdnieka, mūrnieka, B un C kategorijas vadītāja tiesības (atkarībā no specialitātes).

Ar 1989./90. mācību gadu tiek uzsākta atbilstošu skolu absolventu sagatavošana jaunā specialitātē «Lauksaimniecības produkcijas ražošanas tehnoloģija un organizācija», kurā audzēkņi apgūs fermeru saimniecību, nomas kolektīvu un lauksaimniecības kooperatīvu vadīšanas lemaņas, kā arī iecirkņu priekšnieku un brigadieru darba lemaņas. Audzēkņi apgūs vidējo un vispārējo lauksaimniecības izglītību ar tiesībām turpināt mācības augstskolā. Pamata tiks apgūtas lauksaimniecības mehanizācijas, kā arī agronomijas, zooveterinārijas, ekonomikas u. c. lauksaimniecībā nepieciešamās zināšanas. Audzēkņi saņems plašu profila tehnologa organizatora diplomu, iegūs ņēfera, traktorista un citas lauk-

saimniecības tehnikas vadīšanas tiesības, apgūs atslēdznieka, elektrika, celtnieka u. c. lauksaimniecībā nepieciešamo darbu pamatiemaņas. Apmācības jaunajā specialitātē notiks latviešu valodā.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rubļu stipendiju mēnesī, teicamnieki par 50 procentiem vairāk, bet tie, kas mācās uz labi un teicami, — par 25 procentiem lielāku stipendiju. Audzēkņi, kurus mācīties komandējušas organizācijas, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca. Visās specialitātēs 1989./90. mācību gadam tehnikumā uzņem bez iestāšanāsiem. Dokumentus audzēkņiem ar atbilstošu izglītību pieņem līdz 12. jūlijam, bet vidusskolu absolventiem līdz 15. augustam.

Jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls), izziņa par veselības stāvokli (086 y veidlapa).

5 fotokartīnas (3x4 cm), izraksts no darba grāmatinas (ja ir praktiskā darba stāžs), darba vietas komandējums (personām, kuras mācīties uz tehnikumu komandē organizācijā).

paše, dzimšanas apliecība, kara klausības apliecība (jauzrāda).

Mācību sākums 1. septembrī. Satiksme ar autobusu: «Rēzekne — Glužneva — Malta» vai «Rēzekne — Vertukšna — Maltas sovhooztechnikums».

Mūsu adrese: Rēzeknes rajons, pasts «Lūznava», Fr. Roziņa Maltas sovhooztechnikums, indekss 228113.

Telefoni: Lūznava 45314, 45481, 45370.

Gaidām sovhooztechnikumā!

Administrācija

TELEFONU DARBŅICA

rajona uzņēmumiem, saimniecībām un iedzīvotājiem veic šāda veida darbus:

VEF telefona aparātu garantijas remonts; telefona aparātu, pierīču maksas remonts;

sniedz citus pakalpojumus (pagarina rozetes vadu, ierīko rozetes, pārbauda aparāta dzirdamības kvalitāti, pārbauda numuru uzgriešanas pareizību, regulē zvana skaļumu).

Darbniecības adrese: Preiļi, Raiņa bulvāris 21, ieeja no pagalma, otrais stāvs. Darba laiks no plkst. 8.00 līdz 12.00 un no plkst. 13.00 līdz 17.00. Brīvdienas: sestdiena, svētdiena. Tālrunis izziņām: 23333. Izmantojiet darbnīcas pakalpojumus!

Tēt, mīris esot tu, tam ticēt
Jo tava balss, ik vārds vēl grūti,
Skriet dzīva tava sirds pukst ausis skan,
Ko tava nāve nespēj atņemt manās krūtīs,
(V. Rūja)

Sāpju brīdī esam kopā ar Mariju Čipāni, TETI smiltājā izvadot.

Kolhoza «Dubna» zooveterinārie darbinieki, ekonomisti

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtas zemes takām, Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies ciet.

(B. Juškevica)
Dalām bēdu smagumu ar pierīgajiem, ALEKSANDRU ZARĀNU smiltājā izvadot.
K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Nokrīt lapa, izdeg svece, Apklust tēva valodina.

(T. dz.)
Izsakām dziļu līdzjūtību Bronislavai Ziemelei ar ģimeni, izvadot TETI kapu kalnīnā.
Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

JEKABPILS 8. AUTO-KOMBINĀTA PREIĻU FILIALEI darbā vajadzīgi autoatslēdznieki.
Darba alga līdz 200 rubļiem.
Izziņas pa tālruni: 22933.

Saņem, labā zemes māte. Vienu baltu māmuliņu, Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu villainēm.

(T. dz.)
Izsakām dziļu līdzjūtību pierīgajiem, no BRONISLAVAS SVIRKSTES uz mūžu atvadoties.
Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu, Nostājas blakus tev draugi un klusē, Kaut vai tā lai tev palīdzētu.

(A. Skujina)
Skumju brīdī esam kopā ar Juri Strelču, no TEVA uz mūžu atvadoties.

Republikāniskā projektēšanas un māju celtniecības tresta kolektīvs

Iespaidi par salidojumu

□ Alla Ļeņova, Preiļu 2. vidusskolas 5. klases skolniece. Man ir palicis ļoti daudz iespaidu. Saka: jaunatne tagad maz domā. Salidojumā domāja par istam. Zināja, ka pēc dokumentiem, ko paši pieņemam, būs jādzīvo, jāstrādā, jāmācās un jāmāca citi. Es domāju, ka mēs strādājam ne velti, jo aizstāvējam savas intereses. Patika pionieru aktivitāte. Varbūt viņi reizēm kļūdījās, bet droši izteica savas domas.

□ Līvija Ķivriņa, Niedru astoņgadīgās skolas skolniece. Salidojumā man patika atmosfēra, kādā mēs dzīvojam divas dienas. Interesanti bija visi pasākumi, sevišķi Rīgas skolēnu un pionieru pili, nodarbības interesu pulciņos.

Salidojumā es ieguvu ļoti daudz. Iepazīnos ar jauniem draugiem, sarakstīsimies. Iemācījos lemt patstāvīgi, analizēt.

□ Oksana Baško, Aglonas vidusskolas 4. klases skolniece. Kas man visvairāk patika? Es ilgi atcerēšos savu vienaudžu draudzīgos smaidus, kas deva iespēju droši justies viņu vidū.

Salidojuma delegāti varēja būt daudz aktīvāki. Mums vēl nav pieredzes izteikt visu, ko

domājam, gribam, jūtam. Es novēlu visiem pionieriem būt drosmīgiem, nebaidīties no grūtībām, aizstāvēt savas tautas godu.

□ Valdis Kudiņš, Preiļu 1. vidusskolas 6. klases skolnieks. No 20. līdz 21. maijam Rīgā notika Latvijas pionieru salidojums, kas teies vēsturē kā LPS dzimšanas laiks.

Salidojumā piedalījās 392 delegāti, no tiem — 265 pionieri.

Novēlējums salidojuma dalībniekiem izteica republikas PS priekšsēdētājs A. Bērziņš, izglītības ministrs A. Buīlis, LKP CK sekretārs I. Kežbers, viesi no VDR. Ar apsveikuma telegrammu mūs apsveica draugi no Lietuvas.

Darbs LPS salidojumā sākās ar 1. plenārsēdi. Pēc tās sākās darbs pa sekcijām. Mēs dzīvi apspriedām LPS Pamatprogrammu, Statūtus un Likumu par LPS Parlamentu. Sevišķi ieinteresēti apspriedām Statūtus, to punktus: «Kas mēs esam?», «Kāds ir mūsu mērķis?», «Kādas ir mūsu tiesības?» u. c. Darba pārtraukumos varējām spēlēt kompiutertēspēles un skatīties videofilmas.

Pēc darba sekcijās devāmies uz Rīgas pilsētas pionieru pili, kur satikāmies ar Pinokio. Va-

karā deļojām tautas dejas un gājām rotālās ar pionieru pils folkloras ansambli.

Otrajā dienā atkal satikāmies Politiskās izglītības namā. Pieņemām galīgo LPS Programmu un Statūtus, Likumu par LPS Parlamentu. Visu lēmām balsot.

Tā nemanot pagāja divas dienas, kuras gaidījām jau vairākus mēnešus.

Bet tagad, kā teica I. Priedītis: «Ķersimies pie darba ar abām rokām». Sāksim šo darbu ar mazumiņu, kaut vai apkopot savas dzimtas mājas un skolas pagalmu.

□ Nora Šņepste, komjaunatnes rajona komitejas skolu daļas vadītāja. Es pievienojos Ivara Priediņa novēlējumam visiem salidojuma dalībniekiem: katru dienu vaicāt saviem vecākiem, kā viņi pārkratojas un ko dara, lai Latvija kļūtu labāka, bagātāka un skaistāka.

Ja jūs paši, pionieri, nesāksiet darboties, tad nekāz nemainīsies un tā arī paliks uz vietas.

Ķerieties klāt visam, kas ir nepadarīts, ja vien spēlat to padarīt pašī. Tādu darbiņu ir daudz.

stnieciskā seja. Uz svētkiem izvirzīti PREIĻU 1. VIDUSSKOLAS (vadītāja M. Kozlova), Krāslavas 2. un Ilūkstes 1. vidusskolas kolektīvi. 9.—11. klašu grupā piedalījās seši kolektīvi. Visi parādīja labu sniegumu, tāpēc arī visi tika izvirzīti uz svētkiem. No mūsu rajona — LĪVĀNU 1. VIDUSSKOLAS (vadītāja G. Venta), PREIĻU 1. VIDUSSKOLAS (vadītāja E. Bieļve), vēl — Krāslavas 1. vidusskolas, Ilūkstes 1. vidusskolas, Daugdas vidusskolas un Ezernieku vidusskolas kolektīvi. (Līvānieši izvirzīti arī uz skati.)

Tātad — no 32 kolektīviem uz skati izvirzīti 4, uz svētkiem — 14 deju kolektīvi. Visvairāk to ir no PREIĻU RAJONA — 8, no Krāslavas rajona — 6 un Daugavpils rajona — 4. Zēl, bet no Daugavpils pilsētas — neviena.

Sācies jauns sagatavošanās posms. Atsevišķās vietās izveidoetas nometnes. Ātsākti mēģinājumi. Tātad — uz redzēšanos — Rīgā!

M. VITOLA

Redaktors P. PIZELIS

Dejotāju panākumi

Nesen viesmīlīgajā Līvānu pilsētas kultūras namā pulcējās Preiļu zonas labākie skolu deju kolektīvi. Uz atlases skati bija sabraukuši Krāslavas, Daugavpils rajona un pilsētas, kā arī Preiļu rajona dejotāji.

Zūrijas komisijai, kuras sastāvā bija I. Dimante, Tautas izglītības ministrijas audzināšanas kabineta metodīke, republikas Deju svētku virsvadītāji — Nopelniem bagātais kultūras darbinieks O. Štrauss, J. Bērziņš un O. Lamašs, kā arī Tautas izglītības ministrijas audzināšanas galvenās pārvaldes priekšniece M. Uprmane, bija jāatlasa labākie kolektīvi uz svētkiem.

1.—3. klašu grupā uz svētkiem izvirzīti LĪVĀNU 1. VIDUSSKOLAS (vadītāja A. Pinkule), PREIĻU 1. VIDUSSKOLAS (vadītāja G. Ivanova), KRĀSLAVAS 2. VIDUSSKOLAS un DAUGAVPILS rajona pionieru nama dejotāji.

4.—6. klašu grupā labi bija saqa-

tavots un zūrijas komisijas augstu vērtējumu ieguva PREIĻU 1. VIDUSSKOLAS G. Ivanovas vadītais kolektīvs. Tam konkurenci sastādīja Daugdas vidusskolas dejotāji. Abi kolektīvi izvirzīti ne tikai uz svētkiem, bet arī uz skati, kurā startēs republikas spēcīgākie kolektīvi. Šajā grupā uz svētkiem vēl izvirzīti LĪVĀNU 1. VIDUSSKOLAS kolektīvs (vadītāja I. Viļčinskā).

7.—8. klašu grupā pārkāpi par cītiem bija M. Indānes sagatavotie dejotāji no DRAVNIEKU ASTOŅGADĪGĀS SKOLAS. Arī viņi izcīnīja tiesības piedalīties skatē. Tāpēc būs vienīgais kolektīvs no astoņgadīgajām skolām. Viņu izpildījumā jūtams savs tēlojums, priekšnesums, mā-

● REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21998, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viens nos. iespiedlīdzeklis. Ofsetspiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинская звезда»). Газета Профсоюзного районного комитета КД Латвии и районного Совета народных депутатов на латвийском языке.

Metiens 14 720 eksemplāri (latviešu valodā — 10352 eks., krievu valodā — 4368 eks.).

Indekss 68169. Pas. 785.

LENINA

MOSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS